GEOMETRIJSKA OPTIKA

Svjetlost je u užem smislu fizikalni učinak koji stvara osjet vida u oku.

Svjetlost u širem smislu je svjetlost na koju oko ne reagira, nevidljiva svjetlost

Geometrijska optika je dio optike u kojoj se za opis svjetlosnih pojava služimo svjetlosnom zrakom

Prvi zakon geometrijske optike je zakon o pravocrtnom širenju svjetlosti (zraka svjetlosti se širi pravocrtno)

Drugi zakon geometrijske optike jest zakon odbijanja ili refleksije (upadni kut zrake jednak je kutu odbijanja, kut se

<u>u=o</u> gleda s obzirom na normalu površine u točki refleksije)

Treći zakon geometrijske optike jest zakon loma ili refrakcije (ako zraka prelazi iz jednog sredstva u drugo,

<u>sin(u)/sin(l)=n2/n1</u> ona mijenja smjer (l-kut lomljene zrake, u-kut upadne zrake)

Indeks loma je omjer brzine svjetlosti u vakuumu i fazne brzine svjetlosti u nekom sredstvu <u>n1=c/v1</u>

Prijeđeni put zrake svjetlosti u nekom sredstvu s1/s2=v1/v2, s1/s2=n1/n2, n1s1=n2s2

Ravno zrcalo je ravna glatka ploha koja može odbijati zrake svjetlosti prema zakonu odbijanja

Virtualna slika je slika koju stvaraju produžeci odbijenih zraka iza zrcala

Zakon za ravno zrcalo - predmetna daljina jednaka je slikovnoj a=b

Ako se ispred zrcala nađe uspravni svijetli predmet, ravno zrcalo daje virtualnu, uspravnu i stigmatičnu sliku

Stigmatična slika znači da je ogledalo sposobno za točno i oštro odslikavanje predmeta

Sferno zrcalo može biti udubljeno (konkavno) i izbočeno (konveksno)

Središnja točka je **tjeme** zrcala i označeno je sa T, a pravac na kojem leži središte zakrivljenosti plohe zrcala C i tjeme T zove se **optička os.**

AT=a – predmetna daljina, BT=b – slikovna daljina, CT=r – polumjer zakrivljenosti zrcala

Jednadžba sfernog zrcala <u>1/a+1/b=2/r</u> - ako je smjer širenja zraka svjetlosti slijeva na desno i ako su A,B i C lijevo od tjemena T ogledala, tada su a, b i c POZITIVNI, tada su predmet i slika

REALNI, a zrcalo udubljeno

- ako su A, B i C desno od tjemena T, tada su a, b i c POZITIVNI, predmet i

slika su VIRTUALNI, a zrcalo je izbočeno

Predmetno žarište *Fa* je točka na optičkoj osi u koju treba staviti svijetli predmet da bi se zrake svjetlosti nakon odbijanja širile paralelno s optičkom osi, tj. slika se dobije neizmjerno daleko od tjemena zrcala

Razmak FaT=fa naziva se **predmetna žarišna duljina**, njezinu vrijednost možemo dobiti iz jednadžbe za sferno zrcalo ako se uvrsti a=fa i b=oo, a ona iznosi fa=r/2

Zrake svjetlosti koje se šire paralelno s optičkom osi nakon refleksije na zrcalu sijeku se na optičkoj osi u točki nazvanoj slikovno žarište *Fb*, udaljenost FbT=fb naziva se slikovna žarišna duljina i iznosi *fb=r/2*

fb=fa=f=r/2

Povećanje sfernog zrcala je $\underline{m=-b/a}$

Totalna refleksija <u>sin(uq)=n2/n1</u> gdje je <u>n1>n2</u>

Leća je prozirno optičko tijelo omeđeno dvjema poliranim površinama koje mogu biti ili obje zakrivljene ili je jedna zakrivljena, a druga ravna, ako su površine sferne, govorimo o **sfernim lećama.**

Ako je udaljenost između tjemena sfernih granica malena T1T2=0, govorimo o tankoj leći.

Ako je žarišna daljina iskazana metrima, njezina recipročna vrijednost određuje **jakost** ili **konvergenciju leće** i izražava se u dioptrijama, dpt, tj. J=1/f

Jakost leće ovisi o indeksu loma leće, pa se mijenja s bojom svjetlosti koja prolazi kroz leću, stoga leća pokazuje grešku poznatu pod nazivom **kromatska aberacija.**

Devijacija je širina otklona, a disperzija je širina spektra

Spektroskop s prizmom služi za razlaganje bijele svijetlosti u boje od kojih je složena